NORAKSTS

Lieta Nr.C26097912

SKC-115/2016

S P R I E D U M S

Rīgā 2016.gada 30.augustā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese referente A.Briede

tiesnese A.Čerņavska

tiesnesis N.Salenieks

rakstveida procesā izskatīja civillietu sakarā ar /pers. B/ kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.jūnija spriedumu maksātnespējīgās SIA „/Nosaukums/" prasībā pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Maksātnespējīgā SIA (turpmāk MSIA) „/Nosaukums/", kuras vārdā darbojas administrators Mārtiņš Pevko, 2012.gada 29.jūnijā cēlusi tiesā prasību pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējumu 53 572 LVL solidāru piedziņu, norādot, ka atbildētāji dažādos laika posmos bijuši SIA „/Nosaukums/" valdes locekļi. Sabiedrībai 2006.gadā piederējuši aktīvi kopsummā 53 572 LVL (pamatlīdzekļi 38 585 LVL un debitoru parādi 14 606 LVL), tomēr atbildētāji nav nodevuši administratoram sabiedrības pamatlīdzekļus, apgrozāmos līdzekļus, mantu un dokumentus. Tā kā nav iesniegti dokumenti par mantas likumīgu atsavināšanu, uzskatāms, ka sabiedrības manta ir izšķērdēta. Līdz ar to sabiedrībai nodarīti tieši zaudējumi, jo, nenododot administratoram dokumentus, kas pamato debitoru parādus, tiek liegta iespēja tos atgūt.

Prasība pamatota ar Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, Civillikuma 1770., 1771., 1772., 1773. un 1775.pantu.

[2] Ar Rēzeknes tiesas 2013.gada 4.janvāra spriedumu prasība noraidīta pilnīgi.

[3] Izskatījusi lietu sakarā ar prasītājas apelācijas sūdzību, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2013.gada 7.jūnijā nospriedusi prasību apmierināt daļēji – piedzīt no /pers. B/ MSIA „/Nosaukums/" labā zaudējumus 53 572 LVL, bet valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 16,49 LVL un valsts nodevu 1382,15 LVL. Prasība daļā pret /pers. C/ un /pers. D/ noraidīta.

Spriedumā norādīti tālāk minētie argumenti.

[3.1] SIA „/Nosaukums/" reģistrēta 2006.gada 12.jūnijā un /pers. B/ bija tās vienīgais dalībnieks un valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi līdz 2007.gada 14.maijam. /pers. C/ bija SIA „/Nosaukums/" dalībnieks un valdes loceklis laika posmā no 2007.gada 14.maija līdz 2007.gada 1.oktobrim, bet /pers. D/ – no 2007.gada 1.oktobra līdz 2008.gada 21.aprīlim.

Saskaņā ar 2007.gada 29.martā sastādīto uzņēmuma gada pārskatu 2006.gada 31.decembrī SIA „/Nosaukums/" bija aktīvi kopsummā 53 572 LVL, tostarp pamatlīdzekļi 38 585 LVL un apgrozāmie līdzekļi 14 987 LVL.

Valsts ieņēmumu dienests, veicot pasākumus nodokļu parāda 3722,29 LVL bezstrīda piedziņai, 2007.gada 19.decembrī konstatējis, ka SIA „/Nosaukums/" nav nekādas mantas, par ko sastādīts akts par mantas neesamību. Tādējādi nepilna gada laikā tika iztērēti visi uzņēmuma aktīvi.

[3.2] Atbildētājs/pers. B/ paskaidroja, ka viņa rīcībā nav SIA „/Nosaukums/" dokumentu, zīmogu, mantas, naudas vai pamatlīdzekļu. Rakstisku aktu par mantas pieņemšanu un nodošanu viņa atbrīvošanas no amata laikā nesastādīja. Sabiedrība nodarbojās ar būvniecību, tai piederošā automašīna un darbarīki atradās būvobjektos, bet naudas līdzekļi un dokumenti glabājās pie grāmatvedes. Uzņēmumu dibināja viņa kursabiedrs, kurš piedāvāja darbu – parakstīt citu darbinieku sagatavotos līgumus, aktus, tāmes un grāmatvedības dokumentus.

Atbildētājs/pers. D/ norādīja, ka nekad nav bijis SIA „/Nosaukums/" valdes loceklis un viņa rīcībā nav šīs sabiedrības mantas un dokumentu un pieļauj, ka dokumentu noformēšanai uz viņa vārda ir tikusi izmantota 2007.gadā pazaudētā pase.

Atbildētājs/pers. C/ paskaidrojumus par savu darbību SIA „/Nosaukums/" nav sniedzis.

Līdz ar to secināms, ka, pretēji Maksātnespējas likuma 67.panta otrās daļas noteikumiem, neviens no atbildētājiem nav nodevis sabiedrības dokumentus. Lietā nav pierādījumu par uzņēmuma līdzekļu izlietojumu. Tādējādi prasītāja ir pierādījusi SIA „/Nosaukums/" nodarīto zaudējumu esamību, sabiedrības mantas samazinājumu par 53 572 LVL.

[3.3] Konkrētajā gadījumā ir pārkāpta likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmā un otrā daļa, kas noteic, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Saskaņā ar šā panta trešo un ceturto daļu par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs, kas kapitālsabiedrībā ir valde, tātad šajā gadījumā – atbildētāji kā SIA „/Nosaukums/" valdes locekļi.

Atbildētāji nevar aizbildināties ar faktu, ka viņu rīcībā nav un nekad nav bijuši uzņēmuma grāmatvedības dokumenti, jo likuma „Par grāmatvedību" 3.pants tieši uzņēmuma vadītājam uzliek pienākumu organizēt grāmatvedības kārtošanu atbilstoši šā likuma prasībām. Savukārt minētā likuma 17.pants paredz uzņēmuma vadītāja atbildību par zaudējumiem, kas, pārkāpjot šā likuma noteikumus viņa vainas dēļ, nodarīti uzņēmumam, valstij (pašvaldībai) vai trešajai personai. Valdes un padomes locekļu atbildība paredzēta arī Komerclikuma 169.pantā.

Grāmatvedības nekārtošana normatīvo aktu noteiktajā kārtībā, darījumus apliecinošu un attaisnojuma dokumentu neizgatavošana vai nesaglabāšana, uzņēmuma mantas izputināšana nepilna gada laikā, kā arī tādas situācijas radīšana, kad ar uzņēmuma mantu un dokumentiem rīkojas citas personas, neatbilst krietna un rūpīga saimnieka rīcībai. Līdz ar to atzīstams, ka ir iestājušies visi zaudējumu atlīdzināšanai nepieciešamie priekšnoteikumi, jo 53 572 LVL ir sabiedrības mantas samazinājums – mantiski novērtējams pamatums, kas radies tiešā cēloniskā sakarā ar valdes locekļu prettiesisko darbību – uzņēmuma mantas izšķērdēšanu un likuma „Par grāmatvedību" prasību nepildīšanu.

[3.4] Komerclikuma 169.panta otrajā daļā paredzēta valdes locekļu solidāra atbildība un šī likuma norma piemērojama kopsakarā ar Civillikuma 1672. un 1676.pantu. Tādējādi, lai uz likuma pamata rastos solidāra saistība, ir jābūt valdes locekļu nedalītai pārvaldībai. Šajā gadījumā atbildētāju solidārā atbildība neiestājas, jo katrs no viņiem uzņēmumā darbojās atsevišķi kā vienīgais valdes loceklis dažādos laika posmos.

[3.5] Zaudējumi piedzenami no atbildētāja /pers. B/, jo viņa vadības laikā SIA „/Nosaukums/" piederēja aktīvi kopsummā 53 572 LVL, bet nākamajam valdes loceklim /pers. C/ viņš nav nodevis nedz sabiedrības mantu, nedz grāmatvedības dokumentus, kā arī nav iesniedzis pierādījumus par aktīvu izlietojumu, kas administratoram dotu iespēju atgūt debitoru parādus. Tieši /pers. B/ jau kopš SIA „/Nosaukums/" dibināšanas brīža apzināti radīja situāciju, ka ar sabiedrības mantu un dokumentiem faktiski rīkojas trešā persona, ko vispār nevar vērtēt kā krietna un rūpīga saimnieka rīcību.

[4] /pers. B/ kasācijas sūdzībā, norādot uz Civilprocesa likuma 93., 97. un 192.panta pārkāpumu un nepareizu likuma „Par grāmatvedību" normu piemērošanu, lūdz atcelt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.jūnija spriedumu un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Minēto procesuālo tiesību normu pārkāpumus un materiālo tiesību normas nepareizu piemērošanu kasācijas sūdzības iesniedzējs saistījis ar šādiem apstākļiem:

[4.1] tiesa bija kompetenta izspriest jautājumu par zaudējumu solidāru piedziņu no visiem atbildētājiem, par ko arī tika celta prasība, taču apelācijas instances tiesa patvaļīgi, bez prasības grozīšanas nolēma piedzīt visus zaudējumus tikai no viena valdes locekļa;

[4.2] prasītājai jāpierāda prasības pamats, tostarp zaudējumu esamība un apmērs, nodarīšanas laiks un citi ar to saistītie apstākļi, iesniedzot konkrētus pierādījumus. No iesniegtā prasības pieteikuma nav iespējams noteikt, kādus zaudējumus ir nodarījis tieši /pers. B/, būdams SIA „/Nosaukums/" valdes priekšsēdētājs no 2006.gada 12.jūnija līdz 2007.gada 14.maijam. Ja prasība būtu celta tikai pret /pers. B/, tad administratoram vajadzētu pierādīt, ka uz atbildētāja atbrīvošanas brīdi uzņēmuma aktīvi sastādīja nulli. Pati tiesa spriedumā secināja, ka šis fakts konstatēts 2007.gada 19.decembrī, proti, pēc septiņiem mēnešiem, kad darbojās jaunā valde. Tiesa nepamatoti atzina, ka uzņēmumam nodarīto zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumi ir pierādīti, it īpaši attiecībā uz /pers. B/ kā valdes locekļa darbību vai bezdarbību un cēloņsakarību starp šādām darbībām un zaudējumiem. Tāpat tiesa nepamatoti uzskatīja, ka grāmatvedības nekārtošana normatīvo aktu noteiktajā kārtībā, darījumus apliecinošu un attaisnojuma dokumentu neizgatavošana vai nesaglabāšana neatbilst krietna un rūpīga saimnieka rīcībai. Pierādījumu lietas materiālos par to nav;

[4.3] tiesa nav izvērtējusi apstākli, ka pēc /pers. B/ atbrīvošanas no valdes līdz sabiedrības maksātnespējas pasludināšanai bija vēl divi valdes

locekļi, kuri veica uzņēmējdarbību. Ja nebūtu nodota visa sabiedrībai piederošā manta un dokumentācija, tā nevarētu veikt jebkādu darbību. Tiesa nav vērtējusi arī pārējo atbildētāju rīcību un to atbilstību krietna un rūpīga saimnieka jēdzienam. Tieši nākamajam valdes loceklim, iestājoties šajā amatā, vajadzēja pārliecināties un pārbaudīt uzņēmuma mantas sastāvu un pieņemt to ar aktu. /pers. B/ bija pirmais uzņēmuma valdes loceklis un pēc viņa atbrīvošanas no amata visa ar uzņēmumu saistītā dokumentācija un manta palika uzņēmumā, pārgāja nākamajam valdes loceklim. Ja nākamie valdes locekļi nesaglabāja visu dokumentāciju, nav iespējams vērtēt grāmatvedības kārtošanas noteikumu ievērošanu /pers. B/ vadības laikā.

[5] Paskaidrojumos sakarā kasācijas sūdzību MSIA „/Nosaukums/" administrators norādījis, ka atbildētāja kasācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz personu, kas to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to nosaka Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa, Civillietu departaments atzīst, ka spriedums atceļams tālāk minēto iemeslu dēļ.

[6.1] Maksātnespējīgās SIA „/Nosaukums/" (reģistrēta 2006.gada 12.jūnijā) administrators, pamatojoties uz Komerclikuma 169.panta otro daļu, cēlis prasību par zaudējumu solidāru piedziņu no trīs valdes locekļiem: /pers.B/ (vienīgais dalībnieks un valdes priekšsēdētājs sabiedrību pārvaldīja līdz 2007.gada 14.maijam), /pers. C/ (dalībnieks un valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi no 2007.gada 14.maija līdz 1.oktobrim) un /pers. D/ (sabiedrības dalībnieks un valdes loceklis no 2007.gada 1.oktobra līdz 2008.gada 21.aprīlim).

[6.2] Komerclikuma 169.pantā noteikts, ka valdes un padomes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam (pirmā daļa), valdes un padomes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai (otrā daļa), valdes un padomes loceklis neatbild saskaņā ar šā panta otro daļu, ja pierāda, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks (trešā daļa), valdes un padomes loceklis neatbild par sabiedrībai nodarīto zaudējumu, ja viņš rīkojies labā ticībā dalībnieku sapulces likumīga lēmuma ietvaros. Tas, ka padome apstiprinājusi valdes rīcību, neizslēdz valdes locekļu atbildību sabiedrības priekšā (ceturtā daļa).

Tiesu praksē, ievērojot tiesību doktrīnu un vairākkārt kasācijas instances tiesas nolēmumos dotos skaidrojumus Komerclikuma 169.panta piemērošanā, ir nostiprinājusies atziņa, ka valdes locekļa atbildības noteikšanai ir jākonstatē:

1) sabiedrībai nodarītu zaudējumu esamība;

2) amatpersonas rīcība (darbība vai bezdarbība);

3) cēloņsakarība starp amatpersonas rīcību un sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem (par zaudējumiem, kas nav radušies kā valdes locekļa rīcības sekas, atbildība neiestājas). Ja prasītājs ir pierādījis visu iepriekš uzskaitīto apstākļu kopumu, tad valdes (padomes) loceklis var atbrīvoties no atbildības, vienīgi pierādot, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, respektīvi – nav pieļāvis pat vieglu neuzmanību (*sk., piemēram, A.Strupišs. Komerclikuma komentāri. III. B daļa. Rīga: A.Strupiša juridiskais birojs, 2003, 143.-152.lpp., Senāta 2012.gada 25.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-25/2012, Civillietu departamenta 2014.gada 27.maija spriedumu lietā Nr.SKC-102/2014 un 2014.gada 27.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-38/2014*).

[6.3] Apelācijas instances tiesas secinājums par to, ka sabiedrībai ir nodarīti zaudējumi 53 572 LVL apmērā pamatots ar: 1) gada pārskatu un bilanci par 2006.gadu, kuros norādīti uzņēmuma aktīvi šajā vērtībā; 2) Valsts ieņēmuma dienesta 2007.gada 19.decembrī sastādītu aktu par to, ka uzņēmumam nav mantas; 3) apstākli, ka atbildētāji nav iesnieguši pierādījumus par šo līdzekļu tiesisku izlietojumu nepilna gada laikā.

Civillietu departaments, piekrītot kasācijas sūdzības iesniedzējam, šādu pieeju zaudējumu konstatēšanai atzīst par kļūdainu, Civilprocesa likuma 93.panta noteikumiem neatbilstošu.

Komerclikuma 169.pantā ietvertā valdes locekļa vainojamības prezumpcija, kura valdes locekļiem uzliek pienākumu pierādīt krietna un rūpīga saimnieka rīcību, sāk darboties tikai tad, kad prasītājs ir pierādījis zaudējumu esamību, kas nodarīti ar valdes locekļa konkrētu rīcību. Taču šajā gadījumā, pamatojot zaudējumu esamību ar to, ka valdes locekļi nav iesnieguši pierādījumus par sabiedrības mantas izlietojumu, pantā paredzēto valdes locekļa pierādīšanas pienākumu tiesa piemērojusi arī sabiedrībai nodarīto zaudējumu esamības noskaidrošanai. Šāds zaudējumu esamības noskaidrošanas veids (zaudējumi tiek uzskatīti par pierādītiem, ja atbildētāji neiesniedz pierādījumus par sabiedrības mantas tiesisku izlietojumu, citiem vārdiem, zaudējumu neesamību) neatbilst sacīkstes principam un vispārējiem Civilprocesa likuma noteikumiem par pierādījumu iesniegšanu un prasītāja pienākumu pierādīt prasības pieteikumā minētos apstākļus. To, ka prezumpciju paplašinoša piemērošana var novest pie viena procesa dalībnieka likumisko interešu nopietna aizskāruma Civillietu departaments jau norādījis citās lietās strīdā par valdes locekļa atbildību (*sk., piemēram, Civillietu departamenta 2014.gada 15.janvāra sprieduma SKC-101/2014 7.punktu*).

[6.4] Tiesa spriedumā konstatējusi, ka „.. iestājušies visi zaudējumu atlīdzināšanai nepieciešamie priekšnoteikumi, jo 53 572 LVL ir maksātnespējīgās SIA „/Nosaukums/", mantas samazinājums, kas radies tiešā cēloniskā sakarā ar valdes locekļu prettiesisko darbību – uzņēmuma mantas izšķērdēšanu un likuma „Par grāmatvedību" prasību nepildīšanu." Zaudējumu nodarīšanas laiks atbilstoši pārsūdzētā spriedumā minētajiem faktiem ir laika posms no 2006.gada decembra līdz 2007.gada decembrim. Neraugoties uz minēto, zaudējumi tiek piedzīti no viena valdes locekļa, kura pilnvaras izbeidzās jau 2007.gada 14.maijā, bet prasība pret pārējiem diviem valdes locekļiem ir noraidīta. Minētais, kā uzskata Civillietu departaments, dod pamatu secinājumam, ka tiesa taisījusi pretrunīgu spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija /pers. B/ atbildību saistījusi ar to, ka nākamajam valdes loceklim nav nodota manta un dokumenti. Atbildētāja iebildumi, ka pēc /pers. B/ atbrīvošanas no valdes priekšsēdētāja amata bija vēl divi valdes locekļi, kuri pēc /pers. B/ pārstāvības tiesību beigām uzņēmumu pārvaldīja vairāk nekā septiņus mēnešus, un sabiedrība veica uzņēmējdarbību, kas nebūtu iespējams, ja uzņēmuma manta un dokumenti nebūtu nodoti, spriedumā nav vērtēti, tiesas argumenti šo iebildumu noraidīšanai spriedumā nav atrodami.

Vispārīga atsaukšanās uz grāmatvedības noteikumu nepildīšanu, nekonkretizējot tieši ar kādām darbībām un kādā laika posmā /pers. B/ zaudējumus nodarījis, Civillietu departamenta ieskatā, nav pietiekoša, lai konkrētajā gadījumā atzītu /pers. B/ atbildību par zaudējumiem, kuru nodarīšanas laiks, kā izriet no spriedumā konstatētā, aptver laika posmu, kad sabiedrību pārvaldīja vēl citas personas. Turklāt nav saprotams, kādēļ attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas pienākumu nozīmīga ir tieši pirmā valdes priekšsēdētāja bezdarbība (mantas un dokumentu nenodošana), bet uz pārējiem atbildētājiem, kuri pārņēma sabiedrību pēc /pers. B/, šo prasību izpilde neattiecas.

Nenoskaidrojot katra valdes locekļa darbības noteiktā laika posmā un nedodot vērtējumu darbības (bezdarbības) sekām, nav iespējams izdarīt pamatotus secinājumus par katra valdes locekļa atbildības esamību vai neesamību. Tā kā pārsūdzētais spriedums šādu apstākļu analīzi, kas balstīta uz pilnīgi, vispusīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem (Civilprocesa likuma 97.pants) nesatur, Civillietu departamentam ir pamats uzskatīt, ka secinājumu par sabiedrības bijušā valdes locekļa atbildības pienākumu tiesa izdarījusi, nenoskaidrojot pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos apstākļus, proti, nav izpildījusi Civilprocesa likuma 8.panta pirmās daļas prasības. Līdz ar to spriedumu nevar atzīt par Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas prasībām atbilstošu. Minētie procesuālo tiesību normu pārkāpumi atzīstami par būtiskiem, jo varēja novest pie lietas nepareiza iznākuma, kā tas pamatoti norādīts kasācijas sūdzībā.

Civillietu departaments uzskata, ka konkrētajā gadījumā atceļams viss spriedums – arī daļā, ar kuru prasība pret pārējiem diviem valdes locekļiem ir noraidīta.

Pirmkārt, izskatāmajā lietā prasības priekšmets ir solidāra saistība pret vairākām personām, kura nav izskatāma dalīti pret katru atbildētāju atsevišķi.

Otrkārt, pretēji pārsūdzētajā spriedumā secinātajam attiecībā uz valdes locekļu solidāro atbildību, Civillietu departaments ir norādījis, ka, pastāvot zināmiem apstākļiem, valdes locekļu solidāra atbildība var iestāties arī tad, ja tie darbojušies dažādos laika posmos. Valdes locekļa kā pilnvarnieka krietna saimnieka rūpības pienākumā ietilpst arī norēķina došana par savu darbību un lietu nodošana, mainoties valdei *(sk. arī Civillikuma 2305., 2306., 2298.pantu*), šajā jautājumā Komerclikuma 169.panta otrā daļa ir jātulko kopsakarā ar Civillikuma 1674.pantu. Tādēļ gadījumā, ja dažādos periodos darbojošos valdes locekļu rīcības rezultātā ir radīta situācija, kurā nav iespējams konstatēt zaudējumu nodarīšanas brīdi, tad šādi zaudējumi uzskatāmi par nedalītiem Civillikuma 1674.panta izpratnē, un par tiem solidāri atbild visi tie valdes locekļi, kuru rīcības rezultātā šāda situācija radusies (*sk. Civillietu departamenta 2016.gada 20.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKC-2/2016 9.8.punktu*).

Tā kā spriedums tiek atcelts, saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.pantu atmaksājama drošības nauda 284,57 *euro*, kas, ņemot vērā oficiālo pārejas kursu no latiem uz *euro* 0,702804, ir ekvivalenta summa /pers. R/ samaksātajiem 200 LVL.

[7] Attiecībā uz kasācijas sūdzības argumentu par Civilprocesa likuma 192.panta pārkāpumu, Civillietu departaments atzīst, ka tas nav pamats sprieduma atcelšanai, jo prasības celšana par zaudējumu solidāru piedziņu no vairākiem atbildētājiem nav šķērslis tiesai, ja netiek konstatēts solidārās atbildības pamats, taisīt spriedumu par attiecīgi noskaidrota zaudējumu apmēra piedziņu no katra atbildētāja atsevišķi vai arī tikai no viena atbildētāja.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.jūnija spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt /pers. R/ drošības naudu 284,57 *euro* (divi simti astoņdesmit četri *euro,* 57 centi).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese (paraksts) A.Briede

Tiesnese (paraksts) A.Čerņavska

Tiesnesis (paraksts) N.Salenieks

NORAKSTS PAREIZS

Tiesnese A.Briede

Rīgā 2016.gada 30.augustā